

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 24.7.2007
KOM(2007) 456 v konečném znění

2005/0211 (COD)

**SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

podle čl. 251 odst. 2 druhého pododstavce Smlouvy o ES

týkající se

společného postoje Rady k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)

**SDĚLENÍ KOMISE
EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

podle čl. 251 odst. 2 druhého pododstavce Smlouvy o ES

týkající se

společného postoje Rady k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)

(Text s významem pro EHP)

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě 24. 10. 2005
(dokument KOM(2005) 505 v konečném znění – 2005/0211/COD):

Datum vydání stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru: 20. 4. 2006

Datum vydání stanoviska Výboru regionů: 26. 4. 2006

Datum vydání stanoviska Evropského parlamentu v prvním čtení: 14. 11. 2006

Datum přijetí společného postoje: 23.07.2007

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Evropské mořské prostředí čelí stále větším a vážnějším hrozbám. Evropská biologická rozmanitost moří se zmenšuje a stále se mění. Přírozená prostředí moří jsou ničena, dochází k jejich degradaci a narušování. K dalším problémům patří institucionální překážky pro zvýšenou ochranu evropského mořského prostředí, jakož i značné nedostatky, pokud jde o informace a znalosti.

Současné zhoršování mořského prostředí a související eroze ekologického kapitálu ohrožuje vytváření bohatství a pracovních příležitostí, jejichž zdrojem jsou evropské oceány a moře. Pokud nebude tento problém řešen, dojde k narušení schopnosti námořních odvětví v EU výrazně přispívat k Lisabonské strategii.

Cílem navrhované rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí je obnovit ekologické bohatství evropských oceánů a moří dosažením a udržením „dobrého stavu prostředí“ do roku 2021. Vzhledem k rozdílným podmínkám a problémům mořského prostředí v EU zřizuje návrh na základě zeměpisných a environmentálních kritérií evropské mořské oblasti.

Na úrovni EU nebudou stanovena žádná specifická řídicí opatření. Směrnice poskytne integrovaný rámec politiky, přičemž zohledňuje všechny tlaky a vlivy, a stanoví jasné a operativní opatření k účinnější ochraně mořského prostředí. Směrnice musí platit a být prováděna na úrovni mořských oblastí.

V první fázi budou strategie založeny na hodnocení stavu životního prostředí s cílem rozvíjet informovanou tvorbu politiky podporovanou nejlepšími dostupnými vědeckými znalostmi. Ve druhé fázi bude každý členský stát v úzké spolupráci s ostatními členskými státy a příslušnými třetími zeměmi v rámci mořské oblasti rozvíjet a provádět mořské strategie ve svých vodách s cílem dosáhnout „dobrého stavu prostředí“. Členské státy budou při vytváření strategií pro mořské prostředí podporovány v práci v rámci stávajících úmluv o regionálních mořích - OSPAR pro severovýchodní Atlantik, HELCOM pro Baltské moře, Barcelonské úmluvy pro Středozemní moře a Bukurešťské úmluvy pro Černé moře.

Navrhovaná směrnice o strategii pro mořské prostředí je obsažena v šestém akčním programu pro životní prostředí, přijatém v roce 2002. Na směrnici je třeba také pohlížet v širších souvislostech rozvoje nové námořní politiky EU oznámené v Zelené knize nazvané *Směrem k budoucí námořní politice Unie: Evropská vize pro oceány a moře*, přijaté Komisí dne 7. června 2006¹. Navrhovaná rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí bude vytvářet environmentální pilíř budoucí námořní politiky EU.

3. PŘÍPOMÍNKY TÝKAJÍCÍ SE SPOLEČNÉHO POSTOJE

3.1 Všeobecné připomínky

Komise přijala plně, z části nebo v zásadě **52** z **87** změn odhlasovaných Evropským parlamentem v prvním čtení. **37** z těchto **52** změn je zahrnuto do společného postoje.

Komise přijala změny směřující k uznání důležitosti ekosystémového přístupu ke správě mořského prostředí, ke spolupráci mezi členskými státy a novými státy EU, pokud jde o vytváření a provádění oblastních strategií pro mořské prostředí, a k potřebě zvýšit integraci v oblasti životního prostředí. Komise také přijala změny, kterými se vyjasnilo znění směrnice, zejména pokud jde o definice, vazby na příslušné směrnice (např. rámcová směrnice o vodě, směrnice o ptácích, směrnice o stanovištích), zeměpisné pokrytí (rozšíření oblasti působnosti této směrnice na Černé moře), odkazy na příslušné mezinárodní dohody a zahrnutí některých deskriptorů „dobrého stavu prostředí“.

Komise zamítla změny, které by uspišily časový harmonogram provádění směrnice, jelikož to nebylo realistické. Komise také zamítla změny zavádějící ve směrnici povinné určení mořských chráněných oblastí. Na tyto oblasti by mělo být nahlíženo jako na prostředek k dosažení „dobrého stavu prostředí“, nikoli jako na samostatný cíl, a z toho důvodu by měly být výběrové. Co se týče důležitého tématu zavedení deskriptorů „dobrého stavu prostředí“, Komise by mohla přijmout některé návrhy Parlamentu, ale jasně upřednostňuje deskriptory zaměřené na prvky týkající se kvality životního prostředí před zaměřením na zvláštní tlaky. Výběr přístupu zaměřeného pouze na tlaky by nevyhnutelně vedl k přehlížení potenciálních rizik a hrozeb a neumožnil by, aby EU eliminovala roztržistý přístup ke správě mořského

¹ KOM(2006) 275 v konečném znění.

prostředí. Komise zamítla také změny vyzývající k finanční podpoře *ad hoc* na provedení navržené směrnice pro mořské prostředí nebo udělení zvláštního statusu některým oblastem.

3.2 Podrobné připomínky

3.2.1 Změny Parlamentu, které Komise přijala a které byly Komisi v plném nebo částečném znění zahrnuty do společného postoje.

Do společného postoje byly řádně zapracovány tyto změny: čísla **1, 3, 6, 7, 8, 12, 15, 16, 18, 22, 23** (body odůvodnění), **25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 56, 60, 63, 70, 75, 77 a 84** (články).

Změna **1** se týká rozšíření zeměpisného pokrytí směrnice, zejména na Černé moře, které bylo Radou převzato kromě odkazu na Severní ledový oceán. Změna **3**, zdůrazňující požadavky na oceány a moře, změna **6**, podtrhující význam ekosystémů a změna **7**, odkazující na biologické a environmentální cíle byly zčásti ponechány.

Změna **8** byla částečně zavedena. Odkaz na integraci byl přeformulován takovým způsobem, že je pro Komisi nyní plně přijatelný.

Změna **12**, týkající se významu spolupráce se třetími zeměmi byla ve velké míře převzata (např. 18) s výjimkou návrhu na zahájení partnerství.

Byla začleněna změna **15**, týkající se efektivnosti nákladů a potřeb v oblasti výzkumu a monitorování.

Dále byla do značné míry začleněna změna **16**, která přidává odkaz na ekologické funkce.

Byla převzata změna **18**, týkající se významu mořského výzkumu v sedmém rámcovém programu pro výzkum.

Změna **22**, která zdůrazňuje potřebu zohlednit ve směrnici společnou rybářskou politiku, byla ponechána.

Změna **23**, která vkládá odkazy na přístup založený na ekosystému a na preventivní přístup, byla začleněna do bodu odůvodnění 5, 7 a 40.

Změna **25**, která zavádí užitečné odkazy na kvalitu vody v kandidátských a přidružených státech, je nepřímo pokryta článkem 6 zabývajícím se spoluprací mezi členskými státy a třetími zeměmi.

Změna **84**, včetně odkazu na chráněné mořské oblasti v novém bodu odůvodnění, byla plně zahrnuta.

Změna **26**, vztahující se na stávající povinnosti, závazky a iniciativy na mezinárodní úrovni je částečně zavedena ve společném postoji v definici „mořských vod“ (článek 3) prostřednictvím odkazu na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu.

Změna **27** je zavedena v článku 3, který uvádí definice. Pokud jde o změnu Evropského parlamentu, definice pokrývají „mořské vody“, „stav prostředí“, „dobrý stav prostředí“ a „znečištění“. Definice se však někdy zásadně liší. Zejména definice mořských vod zavedená do společného postoje se omezuje na vody na straně směřující k moři od základní linie, od níž

se měří rozsah teritoriálních vod, což omezuje překrytí s vodami na straně směřujícími k moři od základní linie, na které se vztahuje rámcová směrnice o vodě, pokud jde o důležité prvky ochrany mořského prostředí, které jsou mimo oblast působnosti uvedené směrnice. Naproti tomu změna 27 zahrnuje slapové vody, a tím vytváří širší překrytí s vodami, na které se vztahuje rámcová směrnice o vodě. Definice „dobrého stavu prostředí“ uvedená ve společném postoji není navíc tak podrobná jako ve změně 27. Změna 27 zahrnuje definici „chráněných mořských oblastí“, která není do společného postoje zavedena, a naopak společný postoj zavádí definice, které se neobjevují ve změně 27 („environmentální cíl“, „zvláštní oblast“, „regionální spolupráce“ a „regionální úmluvy pro mořské prostředí“).

Změna 28 je ponechána s přidáním Černého moře na seznam mořských oblastí (článek 4).

Změna 29, která zavádí odkaz na potřebu souladu s příslušnými mezinárodními dohodami, je nepřímý a částečně zavedena do společného postoje (tj. odkaz na soulad s Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu v článku 3).

Změna 31 je začleněna do společného postoje, pokud jsou koordinované strategie pro mořské prostředí pro jednotlivé oblasti chápány jako souhrn vnitrostátních strategií a ne jako jediná oblastní strategie pro mořské prostředí. Silný důraz kladený společným postojem na regionální spolupráci (článek 6) by měl přispět k přípravě dobře zkoordinovaných strategií na oblastní a podoblastní úrovni. Změny 33, 37 a 47, které též navrhuji přípravu oblastních strategií pro mořské prostředí, jsou zavedeny (článek 6) také pod podmínkou, že se těmito strategiemi opět rozumí souhrn vnitrostátních strategií bez kolektivní odpovědnosti.

Změna 36 se zavede, pokud bude uznán mechanismus rychlého provedení. (čl. 5 odst. 3). Vazba na podporu EU zavedenou Parlamentem je částečně ve formě přijatelné pro Komisi převzata článkem 5 prostřednictvím odkazu, kterým je Komise vyzvána, aby zajistila činnosti na podporu.

Změnu 39, týkající se chráněných mořských oblastí zavádí čl. 13 odst. 4 společného postoje s výjimkou povinnosti vytvářet takové oblasti, kterou požadoval Parlament, což ale pro Komisi nebylo přijatelné.

Článek 6 společného postoje zahrnuje změnu 41, týkající se regionální spolupráce. Totéž platí pro změny 42 a 43, kromě odkazu na spolupráci se třetími zeměmi, pod jejichž vlajkou plují lodě v mořských oblastech EU.

Změnou 48 se navrhuje začlenit do článku 8 odkaz na funkce ekosystému. Tento návrh je ve společném postoji zohledněn, ač je odkaz uveden v čl. 3 odst. 4 (definice „stavu prostředí“).

Změna 49, týkající se hlavně potřeby zohlednit příslušná stávající posouzení při vypracování původního posouzení stanoveného v článku 8 je převzata ve společném postoji včleněním odkazu na „další příslušná posouzení provedená společně v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí“ v čl. 8 odst. 2.

Změna 51, která stanoví zvláštní požadavky, pokud jde o koordinaci a soulad posouzení, je spolu se zřetelnějším postojem k regionální spolupráci nepřímý zavedena do výše uvedeného rozšíření čl. 8 odst. 2.

Změna 53 je částečně převzata do společného postoje. Ač redakční úpravy zavedené Parlamentem nebyly zahrnuty, shodují se obě instituce na potřebě začlenit odkaz na novou přílohu (přílohu I) o obecně použitelných kvalitativních deskriptorech.

Je ale třeba mít na paměti, že mezi Evropským parlamentem a Radou existují velké názorové rozdíly, pokud jde o obsahy těchto příloh.

Změna **56**, která se týká hlavně zahrnutí odkazů na směrnice o ptácích a o stanovištích (79/409/ES a 92/43/ES) v článku 11 (Programy sledování), se částečně přebírá, jelikož společný postoj zavádí odkazy na obě směrnice v článku 13 (Programy opatření). Dodatečný odkaz na globální sledování životního prostředí a bezpečnosti (GMES) ve změně **56** se nepřebírá. Přestože odkazy na konkrétní směrnice o vodách (91/271/EHS, 2006/7/ES) učiněné ve změně **50** a **63** nebyly ponechány, obsahuje společný postoj odkazy na „další příslušná posouzení“ v čl. 8 odst. 2 a na „příslušná opatření vyžadovaná právními předpisy Společenství“ v čl. 13 odst. 2, které implicitně pokrývají tyto otázky.

Změna **60** je nepřímá, částečně převzata. V článku 1 společného postoje je učiněn odkaz na ekosystémový přístup. V bodech odůvodnění se nachází odkaz na zásadu prevence. Preventivní opatření, zásada „znečišťovatel platí“ nebo přeshraniční dopad nejsou výslovně zahrnuty.

Změna **70**, požadující, aby Komise sestavila zprávu o potenciálních konfliktech čtyři roky po provedení směrnice, byla do společného postoje převzata jen částečně a nepřímá v čl. 20 písm. g), jenž stanoví „souhrn příspěvků jiných příslušných politik Společenství k dosažení cílů této směrnice“.

Změny **75** a **77**, které uvádí znění směrnice do souladu s rozhodnutím 2006/512/ES o postupech projednávání ve výborech, byly převzaty do článků 22 a 23.

3.2.2 Změny Parlamentu přijaté Komisí, ale nezačleněné do společného postoje

V bodech odůvodnění nebyla převzata změna **2** uvádějící, že EU je poloostrov. Změna **9** týkající se regionální spolupráce nebyla ponechána.

Nebyla začleněna změna **46** charakterizující příslušné orgány („vnitrostátní“).

Změny **52** a **58** o pravidlech pro přístup k údajům a jejich dostupnosti nebyly do společného postoje převzaty, ačkoli čl. 8 odst. 2 odkazuje na další příslušná posouzení provedená v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí. Odkaz na povinnost předat posouzení a programy sledování Evropské agentuře pro životní prostředí však převzat nebyl. Výhradou Komise týkající se absence odkazu na směrnici INSPIRE ve změnách učiněných Parlamentem se zabývá čl. 19 odst. 3 společného postoje.

Změna **55** nebyla převzata. Nebyl zahrnut ani odkaz na potřebu zohlednit prvky přeshraničního významu při stanovení environmentálních cílů, který byl pro Komisi přijatelný, ani zbytek změn týkajících se časového harmonogramu provádění, které Komise nepodpořila.

Změna **57**, týkající se zavedení požadavku na spolupráci mezi členskými státy za účelem zajištění souladu metod sledování, nebyla do společného postoje převzata.

Změna **66** nebyla v podstatě převzata, ač se obě instituce shodly na přejmenování článku 14 „Odchylky“. Společný postoj nezahrnuje odkaz na změnu klimatu, který by Komise mohla podpořit. Kromě toho nebyly převzaty prvky parlamentních změn, které nebyly pro Komisi kvůli svému zeměpisnému zaměření přijatelné. Zavedení povinnosti Komise odpovědět

členským státům, pokud má Společenství pravomoc přijmout opatření, je však ve společném postoji dalekosáhle převzato, ale v jiném článku (článek 15).

Změny **67** a **68** o stanovení postupu při konzultaci zúčastněných stran nebyl převzat.

Změna **73**, objasňující cíle revize uvedené směrnice nebyla do společného postoje zahrnuta.

Změny **80, 81, 82, 91** a **92**, týkající se deskriptorů dobrého stavu prostředí vytváří daleko rozsáhlejší seznam deskriptorů, než je odpovídající seznam ve společném postoji (21 bodů oproti 11). Základní rozdíl tkví v tom, že Parlament začlenil zhruba devět deskriptorů, které vyžadují popis dobrého stavu prostředí podle tlaků pocházejících ze zvláštních lidských činností (jako pobřežní průmysl - prvek 1 a n, plavba – prvky m a o, další lidské činnosti – prvky p až t). Společný postoj zohledňuje, ač obecněji, některé další deskriptory založené na „stavu“ či „dopadu“.

3.2.3 Změny Parlamentu zamítnuté Komisí, ale začleněné do společného postoje

Změna **38**, kterou se Baltskému moři uděluje pilotní status, nebyla výslovně převzata, ale možnost určit „pilotní projekty“ jako součást provádění směrnice byla v čl. 5 odst. 3 společného postoje uznána.

Změny **62** a **64**, které zavádějí povinnost určit chráněné mořské oblasti (CHMO), nebyly v plném rozsahu do společného postoje zapracovány. Tyto změny však byly částečně zohledněny přidáním dvou pododstavců o zahrnutí CHMO jako součásti programů opatření, která se mají zavést (čl. 13 odst. 4). Je třeba poznamenat, že znění společného postoje nezavádí povinnost zřídit CHMO.

3.2.4 Změny Parlamentu zamítnuté Komisí a nezačleněné do společného postoje

Pokud jde o body odůvodnění, změna **4**, která se zaměřila na Baltské moře, byla zamítnuta. Změna **5**, týkající se kvantitativních a kvalitativních cílů nebyla ponechána. Změna **10**, vyzývající ke spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi, pokud jde o státy, pod jejichž vlajkou plují rybářská plavidla v mořských vodách EU, byla zamítnuta. Změna **11**, týkající se racionálního konceptu sítě Natura 2000 byla také zamítnuta. Změny **13** a **17**, jež upřednostňovaly některé oblasti, pokud jde o výzkum, nebyly ponechány.

Změny **14** a **88**, vyžadující zřízení struktur *ad hoc* na úrovni členských států k organizování meziodvětvové spolupráce, byly zamítnuty.

Změny **19** a **74**, týkající se finanční podpory Společenství na provádění směrnice byly také zamítnuty.

Změny **20, 34, 35, 69, 79** a **85**, kterými byly zkráceny všechny lhůty pro provedení směrnice, nebyly převzaty.

Změna **21**, která je v rozporu se Smlouvou, pokud jde o řízení rybolovu, nebyla ponechána.

Změna **30**, jež přidala Chorvatsko na seznam členských zemí v Jaderském moři (článek 4), nebyla ponechána. Rada se raději rozhodla úplně zrušit všechny odkazy na členské státy v tomto článku.

Změna **32**, zpřísňující povinnost dosáhnout „dobrého stavu prostředí“ byla zamítnuta. V této důležité otázce společný postoj změkčil původní znění Komise.

Změna **40**, kterou se mění název článku 6, nebyla ponechána.

Změna **44**, zavádějící zvláštní rámec právních předpisů zaměřený na projekty infrastruktury v mořském prostředí byla zamítnuta.

Změna **45**, týkající se společné zemědělské politiky nebyla ponechána.

Změna **54**, rušící všechny odkazy na postup projednávání ve výborech k dalšímu vypracování deskriptorů „dobrého stavu prostředí“ nebyla ponechána.

Změny **59** a **61**, upravující přijetí opatření a programů k vysledování znečištění moří byla zamítnuta.

Změna **65**, požadující, aby Komise vytvořila kritéria k dobré správě oceánů, nebyla přijata.

Změna **71**, zavádějící povinnosti chránit Severní ledový oceán byla zamítnuta.

Změna **72**, která se zabývá chráněnými mořskými oblastmi a požaduje vypracování zpráv o dosaženém pokroku při jejich zřizování, nebyla ponechána.

Změna **76**, požadující v rámci postupu pro projednávání ve výborech nový regulativní postup s kontrolou pro přijetí metodických norem byla zamítnuta.

Změna **78**, která by zavedla pro členské státy povinnosti ve vodách mimo jejich svrchovanost nebo jurisdikci, nebyla ponechána.

Změna **90**, kterou by se zrušilo zařazení radionuklidů na seznam látek, které se mají posuzovat, nebyla převzata.

3.2.5 *Dodatečné změny k návrhu učiněné Radou*

Společný postoj obsahuje v porovnání s původním návrhem Komise řadu podstatných změn. Tyto změny bohužel návrh oslabují.

Nejvýznamnější změny se týkají:

- **Menší ambicióznosti cílů směrnice, která vyplývá ze změn článku 1.** Zatímco původní návrh Komise požadoval vypracování strategií pro mořské prostředí „určených k dosažení dobrého stavu prostředí“, společný postoj změkčil tuto povinnost odkazem na „cíl dosažení dobrého stavu prostředí“.

Po členských státech se však bude alespoň požadovat, aby prokázaly celkový pozitivní vývoj směrem k dobrému stavu prostředí do roku 2021. Podle společného postoje nestačí vytvořit strategie pro mořské prostředí do roku 2021, pokud uvedené strategie nepovedou ke zvýšené ochraně mořského prostředí.

Konečným cílem směrnice kromě toho zůstává úplné dosažení dobrého stavu prostředí, jelikož další odkazy na tento pojem ve směrnici nebyly změněny (např. článek 13).

- **Zavedení nového ustanovení, které členské státy osvobozuje od povinnosti přijmout některá prováděcí opatření, pokud není významně ohroženo mořské prostředí nebo pokud by náklady byly vzhledem k ohrožení mořského prostředí neúměrné.** Toto nové ustanovení bylo zavedeno jako doplněk stávajících záruk ve vztahu k nákladům na provádění, které obsahuje předloha návrhu (zejména čl. 13 odst. 3). Povinnost prokázat nedostatek významného ohrožení nebo neúměrnost nákladů není ve společném postoji dostatečně výslovně uvedena.

Další důležité změny jsou:

- **Zeměpisné členění mezi strategiemi pro mořské prostředí a rámcovou směrnicí o vodě:** Definice mořských vod v článku 3 byla změněna, aby se upřesnilo, že se rozšiřuje na mořské vody, na které se vztahuje rámcová směrnice o vodě, pokud jde o důležité prvky mořského ekosystému, které nejsou uvedenou rámcovou směrnicí pokryty. Rozšíření oblasti působnosti směrnice pro mořské prostředí na mořské vody, na něž se vztahuje rámcová směrnice o vodě, je nezbytné pro zajištění jednotného provádění obou směrnic, jelikož mořské ekosystémy se neřídí umělými správními hranicemi. Bylo by žádoucí vytvořit komplexnější zeměpisné spolupůsobení obou směrnic, aby se vztahovaly na pobřežní i brakické vody (tj. útvary povrchové vody poblíž ústí řek, které jsou svou povahou částečně slané v důsledku své blízkosti k pobřežním vodám).
- **Kontrola Komise nad prováděním (články 12 a 16):** Společný postoj uvolňuje kontrolu Komise nad prováděním; ta se nyní omezuje na stanoviska formulovaná podle oznámení členských států.
- **Nové ustanovení o rychlejším režimu provádění pilotních projektů (čl. 5 odst. 3):** Společný postoj vkládá nové ustanovení o možnosti urychlit provádění v regionech, které byly dotčenými členskými státy označeny za regiony s pilotními projekty.
- **Zrušení odkazů na členské státy v článku 4:** Společný postoj jednoduše uvádí seznam mořských oblastí a navržených podoblastí, aniž specifikuje, které členské státy spolu v těchto oblastech a podoblastech hraničí.

4. ZÁVĚR

Komise se domnívá, že společný postoj, přijatý všemi členskými státy, kromě jednoho (Itálie se zdržela hlasování), je důležitým krokem k přijetí rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí.

Komise nicméně poznamenává, že společný postoj není tak ambiciózně pojatý jako původní návrh Komise, zejména pokud jde o celkový cíl, závazný charakter cíle dobrého stavu prostředí a nákladů na provádění. Pokud jde o poslední bod, Komise by ráda připomněla, že dobrá politika závisí na vysoké kvalitě informací a že současné programy posuzování a sledování na úrovni EU nejsou ani integrované, ani ucelené.

Komisi však na druhou stranu těší, že společný postoj plně uznává výraznou potřebu integrovaného přístupu Evropy k účinnější ochraně našich oceánů a moří. Pozitivní jsou také odkazy na význam spolupráce a koordinace mezi členskými státy a zeměmi, které nejsou členy EU, při vytváření a provádění oblastních strategií pro mořské prostředí. Konečně přidání prvků definice „dobrého stavu prostředí“ je také užitečné, ačkoli by Komise

upřednostňovala definice zaměřené na prvky kvality životního prostředí, nikoli na konkrétní tlaky.